Анатемникъ (тъ) проклетникъ, проклетъ всенародно, про~~клетъ~~ валникъ. ~~въ отровата~~, хаирсъзинътъ ти що щешь тука бре анатемнико. 2) развратенъ, немиренъ, пакостникъ: какъвъ е анатемникъ той

Анатемница (та) проклетница, провалница

Анатомикъ (тъ) който се занимава съ разсичание на труповетѣ.

Анатомия (та) наука която има за прѣдметъ да описва вътрѣшното и външното строение на отдѣлнитѣ части или органитѣ на човѣческото тѣло, на животнитѣ и растенията; трупоразсѣчание, разсичание, разрѣзвание.

Анафора (та) в. нафора, антидоръ и просфора. 2) риторическа фигура. 3) мѣстно — прошение, жалба, арзухалъ.

Анахронизмъ (-змъ-тъ) погрѣшка въ изброяване на врѣмето. 2) вършяние нѣщо на което не му е врѣмето, или е минало или не е дошло още.

Анахтарджия (та) който прави и продава ключеве, отключи. 2) който държи ключеветѣ, в. ключникъ и ключарь.

Анахтарджийка (та) ключница, ключарка.

Анахтаръ (тъ) ключь, отключь. гр. ἀνγιχτάρι.

Анать (тъ) отъ тур. ана, маторъ. обикновено най-старата, най-голѣмата, най-гоначата патка въ стадото на гъскитѣ, която ги води.

Анашялдисвамъ ~~—~~ свамъ и — сувамъ се. разбирамъ, проумѣвамъ се разумѣвамъ. то се е анашялдиса, то се разбра, проумѣ са, разумѣ са.

Анбаръ (тъ) тоже що амбаръ.

Ангарирамъ ел. д. задължавамъ нѣкого за нѣкоя услуга 2) обязувамъ го за нѣщо, поканямъ го отъ по-напрѣдъ, земамъ съизволението му. 3) земамъ нѣкого за солдатинъ. 4) купувамъ стока на вересия, пейледисвамъ нѣщо.

Ангариранъ, на, но, — ни (тъ) поканенъ за нѣщо и далъ дума. прѣдизвѣстенъ ~~[illegible]~~ за нѣщо и задълженъ да го направи; пейледисанъ,

Ангария (та) в. гария, бедрия, тлъка, подвала и комаръ мѣстно принудителна правителствена работа. бегликъ работа за която не плащатъ. Тука имаше до петдесеть души работници (ангария), които трошеха камание за да се постели пътя — шосето. Л. Д. 1876. р. 133. Панщина или барщина са нарича оная тежка ангария, която по-голѣмата часть отъ рускиятъ народъ е била обязана до скоро да изпълнява за своитѣ спахии. З. 145. Черибашиитѣ не ги караха въ всяка царска подвала (ангария). Гл. 249. Учителството не е ангария, но най-изгодното поприще. Л. Д. 1870. р. 155. Море Маро бѣла Маро! Море чула ли си или не си, дѣ из. Взе подарчето, — отъ пашата, да си бере ангария да му жънатъ пшеницата — цвѣрно класа. В. 72. Дѣ излѣзло подарчето — отъ селото да си беретъ селски моми, да си жънатъ ангария, ангария жълто просо — 177. Отъ село дошло ангария, всички на ангария да идатъ отъ гора дърва да берятъ, Стояновата стара майчица и нея викатъ на ангария, отъ гора дърва да бере. — 232_233. Още за всичко що са иска въ селото, било давнина, било ангаря не ми съмъ билъ съ тѣхъ все на едно. Зк. 203.

Ангелика (та) раст. 1) трѣва нѣкаква благовонна що расте въ Сирия. 2) сухитѣ корене на тѣзи трѣва, които за хубавата имъ миризма употрѣбяватъ въ разни справи, както кога прѣваряватъ ракия да правятъ амберия. — грѣшятъ тия които подъ името ангелика разбиратъ растението ангилика или агника, както и тия що го вземать за онова що се казва дилянка.